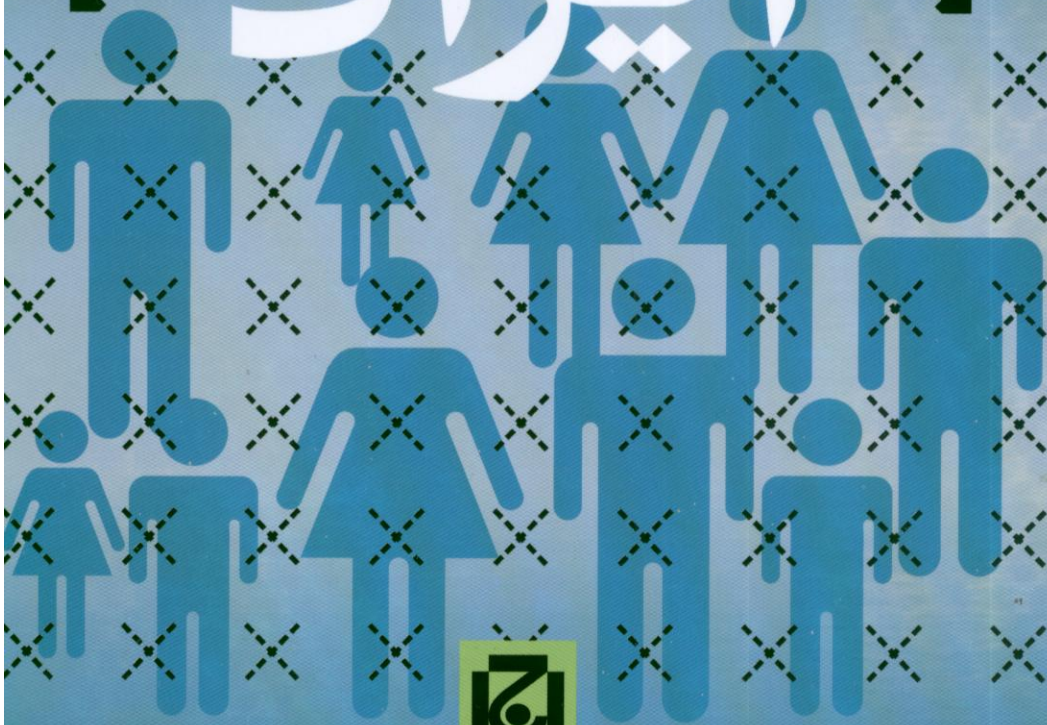

■ مجموعه چکیده مقالات ■

دومین همایش ملی

بهار ۱۳۹۱

آسیب‌های اجتماعی ایران

تاثیر روابط همسایگی

بر احساس ترس و نگرانی در محلات شهری

(مورد مطالعه: شهر مشهد)

علی یوسفی^۱، فاطمه رضامنش^۲

نحوه تجمع و سازمان‌یافتگی جمعیت در فضا، همواره سهم بسزایی در ایجاد یا جلوگیری از ترس در فضای عمومی دارد. چنانچه مجاورت مسکونی و برقراری رابطه در بین همسایگان، ترس و نگرانی آنان را در فضای محله کاهش می‌دهد. مدعای اصلی نوشتار حاضر این است که احساس آرامش یا ترس در محله متناسب با صمیمیت یا کدورت در روابط همسایگی بوجود می‌آید. برای واری این فرضیه، پیمایشی با حجم نمونه تصادفی ۲۰۰ خانوار در ۵ محله متفاوت از لحاظ منزلت مسکونی در شهر مشهد انجام گرفته است. نتایج تحقیق مذکور نشان می‌دهد که اولاً میزان ترس و نگرانی ساکنین در محلات پنجگانه منزلتی شهر بیش از خدمت‌مستوی بوده و تفاوت میانگین ترس در بین محلات مذکور کاملاً معنادار است. ثانیاً در حالیکه روابط صمیمی همسایگان، ترس و نگرانی را در محلات کاهش می‌دهد روابط کدورت‌آمیز باعث افزایش ترس و نگرانی در محل می‌گردد. یافته مذکور متضمن این معناست که مجاورت و تراکم مسکونی که جزء اجتناب‌ناپذیر حیات شهری است تنها در شرایط یگانگی اجتماعی به امنیت و آسایش ساکنین شهر منجر می‌شود.

کلید واژگان: همسایگی، روابط همسایگی، ترس و نگرانی، صمیمیت، کدورت

^۱ استادیار جامعه‌شناسی دانشگاه فردوسی مشهد (نویسنده مسئول) : yousofi@um.ac.ir
^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد پژوهش علوم اجتماعی در دانشگاه فردوسی مشهد n_rezamanesh@yahoo.com